

Granice Parku stanowią:

od zachodu — rzeka Narewka,

od północy — rzeka Hwoźna,

od wschodu — granica państwowa z Białoruską Socjalistyczną Radziecką Republiką,

od południa — Polana Białowieska.

Powyższy obszar obejmuje około 4716 ha.

Poza określonym wyżej obszarem w skład Parku wchodzi rezerwat żubrów i rezerwat tarpanów oraz osada „Zwierzyniec“ o powierzchni około 15 ha, położone w puszczy białowieskiej na terenach lasów państwowych i park pałacowy o powierzchni 50,01 ha. Granice rezerwatu dla żubrów i rezerwatu dla tarpanów określa Minister Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 2. Lasy, gleba, wody płynące i stojące oraz rośliny i zwierzęta na obszarze Parku podlegają ochronie ścisłej.

Dyrektor Parku może udzielać zezwoleń na zbiór roślin i łowienie lub zabijanie zwierząt nielownych wyłącznie dla celów naukowych.

Dyrektor Parku określi również czynności o charakterze gospodarczym, dozwolone na terenie rezerwatu żubrów, rezerwatu tarpanów, osady „Zwierzyniec“ oraz parku pałacowego. Żadne inne czynności o charakterze gospodarczym, poza wymienionymi w ust. 2 i 3, nie mogą być na obszarze Parku dokonywane.

§ 3. Ruch turystyczny na obszarze Parku odbywać się może wyłącznie na trasach, wyznaczonych przez dyrekcję Parku.

§ 4. Białowieski Park Narodowy stanowi odrębną jednostkę w zakresie administracji lasów państwowych.

Zarząd Parku w tym zakresie sprawuje Dyrektor Białowieskiego Parku Narodowego, mianowany przez Ministra Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 5. Ustanawia się Radę Naukową Białowieskiego Parku Narodowego jako organ doradczy i opiniotwórczy Dyrektora Parku. Szczegółowy zakres działania, skład i organizację Rady określi Minister Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Oświaty w drodze rozporządzenia.

§ 6. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają w niczym przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83) i rozporządzeń na tej podstawie wydanych.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Leśnictwa i Oświaty, każdemu w jego zakresie działania.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Leśnictwa:

w z. Ryszard Borowy

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

470

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 18 października 1947 r.

w sprawie zmiany ordynacji pocztowej.

Na podstawie art. 6 i 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. W ordynacji pocztowej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 392), z późniejszymi zmianami

(Dz. U. R. P. z 1932 r.: Nr 24, poz. 201, Nr 36, poz. 374, Nr 50, poz. 467, Nr 70, poz. 642, Nr 71, poz. 647; z 1933 r.: Nr 23, poz. 190, Nr 63, poz. 473, Nr 66, poz. 499, Nr 80, poz. 573, z 1934 r. Nr 9, poz. 75, Nr 79, poz. 738, Nr 92, poz. 828; z 1935 r.: Nr 20, poz. 119 i Nr 70, poz. 439 i z 1946 r. Nr 38, poz. 232), wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 19 ust. 1, pkt. 2) wyrazy „50 groszy“ zastępuje się wyrazami: „opłatę taryfową za pocelęcie“;

2) w § 168 liczbę „1000“ zastępuje się liczbą „3000“;

3) w § 343 w końcowym ustępie po wyrazach: „lub ćwiczeń“ dodaje się wyrazy: „oraz w przypadkach przeniesień tych osób z jednej jednostki wojskowej do drugiej“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów:

Józef Putek

471

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH, ZIEM ODZYSKANYCH ORAZ ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 22 listopada 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Skarbu w sprawie norm obszarowych, szacunku, odliczenia od ceny na rzecz osadników wojskowych oraz spłaty należności za gospodarstwa, nadane na podstawie dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie art. 12 ust. 1, art. 21 ust. 3, art. 22 i 24 ust. 1 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego oznaczenia, odnoszą się do dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze

- a) na glebach należących do
- b) „ „ „ „
- c) „ „ „ „

2. Do I klasy szacunkowej zalicza się grunty I i II klasy gleboznawczej, do II klasy szacunkowej — grunty III i IV klasy gleboznawczej, do III klasy szacunkowej — grunty V i VI klasy gleboznawczej.

3. Podział gruntów na klasy gleboznawcze ustala się według tabeli klas gruntów, stanowiącej załącznik do niniejszego rozporządzenia.

4. Obszar lasu i wód w jednym gospodarstwie rolnym nie może przekraczać 4 ha.

§ 3. 1. Do gospodarstw hodowlanych zalicza się gospodarstwa, w których obszar pastwisk przekracza 30% ogólnego obszaru gospodarstwa.

2. Gospodarstwa hodowlane mogą być tworzone jedynie na gruntach, należących do III klasy szacunkowej (§ 2 ust. 2 i 3) oraz

rze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279)

§ 2. 1. W zależności od miejscowych warunków ekonomicznych (jak stopień uprzemysłowienia, odległość od rynku zbytu, stacji, kolei itp.), terenowych i klimatycznych należy stosować dla gospodarstw rolnych następujące normy obszarowe gruntów, obejmujące użytki rolne, lasy i wody:

I kl. szacunkowej	7 — 9 ha
II „ „	9 — 12 „
III „ „	9 — 15 „

na terenach górskich.

3. Obszar gospodarstw hodowlanych łącznie z lasami i wodami nie może przekraczać 20 ha.

§ 4. Gospodarstwa istniejące już w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, odbiegające od norm, wskazanych w §§ 2 i 3. o obszar mniejszy niż 1 ha, mogą być utrzymane w dotychczasowym rozmiarze.

§ 5. 1. Poza użytkami rolnymi, lasami i wodami w rozmiarze określonym w art. 9, 10 i 11 przy uwzględnieniu §§ 2, 3 i 4 — w skład gospodarstw i działek mogą wchodzić nieużytki właściwe o obszarze nieprzekraczającym 30%, a dla gospodarstw hodowlanych 10% wszelkiego rodzaju użytków w tych gospodarstwach, bądź działkach.